

Тия паметни празненства бѣха организирани отъ комитета „Царь-Освободитель“, който за тая цѣль е издалъ слѣдния позивъ къмъ гражданитѣ на Свободна България :

„Граждани на Свободна България!

„Прѣзъ 1876 година избухна Априлското въстание, което жестоко бѣ потушено Баташкото клане оповѣсти на свѣта непоносимитѣ мъжи и теглила на поробеното ни отечество. Априлската кървава драма дигна на кракъ цѣлия братски намъ руски народъ, отъ Царя до послѣдния работникъ. На 12 априль 1877 година Царьтъ-Освободитель извади сабята и проводи побѣдоноснитѣ си полкове въ потъналото ни съ кърви и сълзи отечество — проводи юначнитѣ синове на Русия да изтрѣгнатъ отъ ярема на петвъковното робство братския тѣмъ български народъ.

„Прѣди и тутакси слѣдъ обявяването на освободителната война, достойнитѣ синове на България, неволни тогава изгнаници въ чужбина, се събраха подъ знамената на освободителното дѣло, като се формираха въ опълченски дружини. Подъ ржководството на своитѣ достойни учители, храбритѣ руски офицери, на чело на генерала Столѣтова, подъ закрилата на Самарското знаме, опълченцитѣ заедно съ прѣдния отрядъ минаха Балкана и се хвърлиха въ първитѣ редове на борбата. При Стара-Загора, въ кървавата борба съ Сюлейманъ-пашовата армия, тѣ съ юначеството си и съ неустрашимостъта си очудиха и доблестнитѣ си учители-офицери и неустрашимитѣ си другари руски войници. На Старо-Загорското бойно поле българскиятъ народъ, въ лицето на своитѣ синове-опълченци, за пръвъ пѣтъ, слѣдъ петстотинтъ годишно робство, показа военна храбрость, нужна